ESPAI D'OPINIONS

Nº236
Desembre 2012

Joan Boned Roig

Diputat Grup Socialista i portaveu d'Hisenda

ELS PRESSUPOSTS 2013 SÓN LA CONSUMACIÓ D'UNA POLÍTICA FRACASSADA, ALLUNYADA DE LA REALITAT I DELS PROBLEMES DE LA CIUTADANIA

El projecte de llei de pressuposts de les Illes Balears per a 2013 és la continuació d'una política econòmica que ha resultat un fracas absolut.

És el reflex d'una política econòmica amb un únic objectiu que és el compliment del dèficit fixat per Madrid. Una política molt allunyada de la realitat, de les necessitats de la societat i que se seguirà aplicant d'esquena als ciutadans d'aquestes illes.

Es el resultat d'una política pressupostària d'absoluta improvisació, sense una previsió a mitja termini i amb nombroses modificacions aprovades a salt de mata.

Els de 2013 són uns pressuposts irreals i a més il·legals. Són irreals per que no contenen una sola mesura aplicable a la recuperació econòmica o a la reducció de les llistes d'atur. Mantenen i consoliden com estructura bàsica la política de les retallades indiscriminades que ve fent el Partit Popular des de fa any i mig.

Son il·legals perquè, per poder quadrar les xifres, contenen ingressos ficticis, inflats i no aplicables el primer de gener, dia de la seva suposada entrada en vigor.

S'incorporen tres nous imposts que no tenen cobertura legal i que no podran aplicar-se fins que no es tramiti i aprovi en el Parlament una llei especifica que haurà d'autoritzar-los.

El fet podria no ser més que una anècdota si no fos per que és una mostra clara i evident de la incapacitat de gestió d'un equip, el de Vicepresidència Econòmica, que, tot i amb el suport d'una majoria parlamentària de 34 diputats, és incapaç de fer la feina que li correspon i quan toca.

Aquesta llei de nous imposts, que es tramitarà en 2013, podria haver estat aprovada abans de l'inici de la tramitació parlamentària del projecte de llei de pressuposts. Per tant, es fa una previsió d'ingressos inflada en alguns casos, i amb clares discrepàncies quant a la recaptació entre el que va anunciar el Vicepresident Econòmic i allò que realment figura a les xifres del projecte de llei presentat.

Un ingressos que, a més, suposen un increment de la pressió fiscal a les nostres illes, que afectarà molt negativament a les economies familiars, als petits empresaris, als treballadors i als col·lectius més necessitats.

Suposen l'aplicació d'una política tributària injusta, desequilibrada i molt allunyada d'un concepte fonamental com és el de “progressivitat”: que pagui més, qui més té.

Els pressuposts de 2013 segueixen castigant a les administracions locals: consells i ajuntaments. Els consells insulars sofriran per tercer any consecutiu la congelació de les quanties que han de rebre per gestionar les competències transferides i per a gestió corrent; però a més podrien perdre l'aportació per via de bestreta a compte d'una futura nova llei de finançament dels consells, que tenien dret a rebre fins ara.

Aquest fet dificulta extremadament la capacitat de gestió dels consells insulars, que segueixen sense aconseguir un programa de liquidació del deute que manté el Govern balear amb ells.

Els ajuntaments, que per llei haurien de rebre del fons de cooperació local el 0,7%, ja van patir el 2012 una retallada en les aportacions, que es van quedar en 0,5 %. I ara, el 2013, es quedaran amb un 0,3 %, sortint clarament perjudicades per aquests pressuposts. Per obra i gracia del Govern de les Illes Balears, els arribarà menys de la meitat del què per llei tenen dret a rebre.

Els únics que obtenen un clar benefici d'aquests pressuposts, són els bancs. El sector financer ha aconseguit, per via de refinanciació, que els interessos a pagar pel Govern pel deute que manté amb el sector s'incrementin substancialment, sense més concessió que l'ajornament de determinades amortitzacions del sector públic per al 2013.

Els pressuposts de 2013 consoliden una política de retallades nefasta per a la recuperació econòmica de les nostres illes, que provocaran l'augment de les diferències entre els que més tenen i els que menys tenen; i que dibuixen un escenari molt fosc quant a la millora de les dades d'ocupació, que haurien de permetre reactivar l'economia familiar i un raonable nivell de consum.